

## ГЛАВА V.

### Седмогодишната война (1756—1763 г.)

(продължение).

#### I.

### Първитѣ 4 похода отъ Седмогодишната война (1756—1759 г.)

(продължение).

#### § 48.

3-ия походъ въ 1758 година.

Силитѣ, расположението имъ и плановѣтѣ на дѣйствиата отъ двѣтѣ страни.

Несполучливия резултатъ отъ похода въ 1757 година, особенно поражението при Лейтенъ, охладили до нѣкждѣ расположението на виенския дворъ къмъ продължението на войната. Но Франция, като се бояла, да не би Австрия и Пруссия да сключатъ помежду си отдѣленъ миръ и всичкото брѣме на войната въ Германия и на моретата да падне само върху нея, употребила всички възможни усилия за по голѣмо скръпяване на общия съюзъ противъ Фридриха. Императрица Елисавета Петровна заповѣдала на Фермора веднага да заеме земитѣ, завоювани въ 1757 година отъ рускитѣ войски въ источна Пруссия, и да дѣйствува по рѣшителенъ начинъ. Швеция и германскитѣ владѣтели се готвили да продължаватъ войната, не толкова за своя лична полза, колкото по настояванията на Франция, Руссия и Австрия.

Фридрихъ, както по напредъ, ималъ на страната си само Англия и нѣ-

кои германски владѣтели. Между Англия и Пруссия били сключени нови и по згодни условия, по важни отъ които били: унищожението на клостеръ-севенската конвенция, въстановяването и усиляването на ханноверската армия, началството надъ която било повѣрено на брауншвейгския херцогъ Фердинанда, и увеличението на паричнитѣ помощи (субсидии), които Англия плащала на Пруссия.

Въ тѣчението на зимата и двѣтѣ страни дѣятелно се готвили за новъ походъ и значително усилвали армиитѣ си. Австрия извадила 3 армии отъ различна сила, въ които всичко имало отъ 160 до 170 хиляди войски, вънъ отъ 40—60.000 иррегулярни. Франция усилила армията на Ришелиѣ до 80.000 души, а армията на Субиза до 30.000, Руссия готвила 54.000 регулярни и 16.000 иррегулярни войски, германскитѣ окръжи — 27—28.000, а Швеция 20.000 войски. Слѣдователно въоръженитѣ си-